

روایت پل طبیعت تهران از دیدگاه گاردین - دیجیاتو

امیر مستکین | چهارشنبه، ۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۴

«پل»ها همواره رابطه نزدیکی با قلب هویت ایرانی داشته اند؛ اصفهان به عنوان یکی از پایتخت های سابق و البته پربازدیدترین شهر توریستی ایران، همواره با آثار باستانی اش شناخته می شود و دارای دو پل تاریخی و تماشایی از دوره صفویان است؛ شهری که به صورت دائم در مرکز فرهنگ و هنر اسلامی قرار داشته.

اکنون نیز باعث تعجب نیست که سازه ای جدید در پایتخت فعلی ایران، برنده جوایز بسیاری گردد؛ نکته ی تامل بر انگیز اما، طراحی اش توسط یک خانم جوان است.

«پل طبیعت» به عنوان اولین پروژه لیلا عراقیان شناخته می شود و وی، آن را پنج سال پیش به عنوان یک طرح، در زمان دانشجویی اش ارائه نمود. ایده ی او در آن زمان برنده جوایز داخلی دانشجویی برای اتصال دو پارک که توسط اتوبانی در شمال تهران از یکدیگر جدا گشته بودند، شد. در ادامه با [دیجیاتو](#) همراه باشید.

ساخت این پروژه اندکی بیش از ۲ سال به طول انجامید و در اواخر سال ۲۰۱۴ توسط شهردار تهران، محمدباقر قالیباف رونمایی شد؛ مکان مورد بحث از همان زمان به بعد نیز به سرعت تبدیل به محلی برای لذت بردن از طبیعت و البته ورزش صبحگاهی گشت. ماه گذشته نیز همزمان با روز طبیعت که در ایران با نام «سیزده بدر» مشهور است، می شد هزاران نفر را قدم زنان بر روی پل طبیعت دید.

لیلا عراقیان

دلم نمی خواست پلی را طراحی کنم که مردم صرفاً از آن برای قدم زدن و رفتن از یک پارک، به پارک دیگری استفاده کنند؛ مایل بودم طراحی را ارائه کنم که مردم را کمی بر روی خود نگه داشته و آنها را به تفکر وادارد.

این پل بر روی سه پایه بسیار بزرگ قرار گرفته، ۲۷۰ متر طول دارد و به شکل خمیده ای نیز ساخته شده. در پل طبیعت می توان سه طبقه را دید که از رستوران، کافه ها و سکوهایی برای نشستن و استراحت مملو هستند. این سازه اخیراً در میان برندگان مسابقه معماری Architizer A+ که در نیویورک برگزار می گردد نیز جای داشته و جوایزی را به خود اختصاص داده است.

پل طبیعت، پیکره اش را از سی و سه پل اصفهان الهام گرفته؛ مکانی که نامش، حکایت از ۳۳ قوس بر پیکره آن پل دارد. و اما حسی که به بازدید کنندگان دست می دهد، بی شباهت به دیدار از پل خواجه نیست؛ مکانی که مرکز دیدارهای عمومی، شعرخوانی و چای خانه های سنتی بوده است.

زمانی بود که می گفتم این صرفاً یک طرح بر روی کاغذ است؛ باورم نمی شد یک روز ساخته شود. عراقیان می گوید از کمبود اعتماد به نفس رنج می برده و نمی دانسته که آیا مردم کشورش از این طراحی مدرن استقبال خواهند نمود یا خیر اما اکنون، زمانی که پایش را بر روی پلی می گذارد که زمانی صرفاً ایده ای در ذهنش بوده، به خوبی می تواند مقیاس دستاوردهای خود را بسنجد.

لیلا عراقیان

زمانی بود که بر طرح خود بر روی کاغذ می نگریستم و باورم نمی شد که می توان روزی چنین ایده ای را به یک سازه تبدیل کرد. اکنون اما، زمانی که می بینم مردم از آنجا بودن لذت می برند، بر روی سکوها نشسته اند و اوقات خوبی دارند، حس اعتماد به نفس بیشتری به من دست می دهد. حسی که به آینده ام، امیدوارترم می کند اما حقیقت این است که چنین فرصت هایی معمولا یک بار در زندگی هر شخص روی می دهند.

طراح پل طبیعت از دانشگاه شهید بهشتی تهران فارغ التحصیل شده و به همراه یکی از همکارانش به نام علیرضا بهزادی، شرکت [سازه های پارچه ای دیبا](#) را راه اندازی نمودند. کمپانی ایتالیایی Maffeis نیز البته در این میان به بخش های تکنیکی ساخت سازه مورد بحث، کمک کرد.

به پیش راندن این پروژه به آسانی شکل نگرفته و تحریم ها در زمان طولانی مدت ساخته شدن پل طبیعت، که دو سال و اندی به طول انجامید، دخیل بوده اند؛ یکی از مشکلات پروژه این بود که یک شرکت استرالیایی، تهیه نرم افزار کامپیوتری برای انجام برخی محاسبات را به علت اینکه این پروژه در ایران در حال ساخت بود، و به دلیل تحریم های بین المللی به تعویق انداخت، هر چند بالاخره راه هایی پیدا شده اند که بر این تحریم ها غلبه صورت پذیرد.

عراقیان اما در خانه اش، ایران، بسیار خوشنود است که مقامات شهرداری تهران، به وی که در آن زمان بسیار جوان و بی تجربه بوده، اعتماد نموده اند.

تحت نظارت دکتر قالیباف، در تهران پل، تونل و پارک های بسیاری به بهره برداری رسیده اند. شهردار تهران در سخنرانی اش در مراسم افتتاحیه پل طبیعت، اظهار خوشنودی می کند که بیشتر معمارانی که طرح هایشان در تهران به سازه هایی به یادماندنی تبدیل می شوند، از نسل جوانان هستند: «پل طبیعت طولانی ترین پل برای پیاده روی در کشورمان است که به زیبایی هر چه تمام تر، توسط جوانان ما به بهره برداری رسیده.»

کامران رضاییان پور، استاد دانشگاه و مدیر شرکت معماری ایده اندیش، باور دارد که تحت نظارت قالبیاف، بودجه شهرداری برای ساخت بناهای تازه به شدت افزایش داشته است.

رضاییان پور می گوید: «قالبیاف به پروژه های به یادماندنی که در طول زمان کهنه نمی شوند، علاقه ای وصف ناپذیر دارد؛ همانند فرانسه و رییس جمهورهایش، که تمایل دارند بنایی تاریخی از خود به یادگار بگذارند.» رضاییان پور در خصوص طراحی پل طبیعت نیز اینگونه نظر می دهد: «چنین طرح هایی می توانند تابو و عدم تمایل به کارکردن بر روی پروژه های پیچیده در ایران را از بین برده و راه را برای نسل های بعدی معماران ایرانی هموار سازند.»

[دیجیاتو](#)